

EL LLENGUATGE

Vaig saludar a...

257 x / 1937

Una de les diferències sintàctiques, més conegudes que existeixen entre el català i el castellà és la introducció del complement directe quan és de designació personal: en català, tal com és usual en les altres llengües llatines, s'introdueix sense preposició, i en castellà, excepcionalment, s'introdueix per mitjà de la preposició «a». Així, a oracions del castellà com «Saludé a la señora» o «El presidente recibió a los delegados», corresponen, en català, Vaig saludar a la senyora i El president va rebre els delegats.

Però una cosa són els complements directes i una altra els complements d'objecte dita preposicionals, és a dir, que han d'ésser introduïts per una preposició (a, en o de), perquè el verb l'exigeix. Que en català el complement directe s'introdueixi sempre — llevat d'algun cas molt excepcional — sense la preposició a, no vol dir que no existeixin alguns verbs que demanen aquesta preposició davant llurs complements d'objecte. I ho diem perquè acabem de veure un anunci, redactat ahora en castellà i en català, en què a la construcció castellana «Accediendo a las peticiones...» es fa correspondre, en català, «Accedint les peticions...», com si es tractés d'un complement directe. I diríem que hom hi ha tingut-en compte l'esquema que hem proposat al primer paràgraf. Però el verb accedir, tant en castellà com en català, no demana un complement directe, sinó preposicional. És el mateix que s'esdevé amb altres verbs com contribuir, acostumar-se, decidir-se, negar-se, atènyer-se, etc, tots els quals exigeixen la preposició a davant el complement: Contribueixen a la confusió, T'acostumes a la bona vida, Es dedica a la política, Es neguen a una entesa, Us atènyeu a les normes. Anàlogament, doncs, Accedint a les peticions...

La diferència existent entre el castellà i el català en l'ús d'aquests verbs es produeix quan el complement ja s'ha esmentat abans. En castellà, aleshores, es representa per determinats pronoms precedits per la mateixa preposició a, o bé, simplement, se'n prescindeix: «Acceden», «Se niegan», «Se dedican a la misma», «Te acostumbras a ello». En català, en canvi, es representa sempre pel pronom hi, del qual no s'hauria de prescindir mai: Hi accedeixen. S'hi neguen. S'hi dediquen. T'hi acostumes.

ALBERT JANE